

Interpellationssvar - Utbildning i självförsvar för ambulanssjukvårdare, ställd till Louise Wiklund (VfP), regionråd med särskilt ansvar för personalfrågor

Björn Karlsson (SD) har riktat en interpellation till Louise Wiklund (VfP), regionråd med särskilt ansvar för personalfrågor angående utbildning i självförsvar för ambulanssjukvårdare.

Mot bakgrund av detta ställer interpellanten följande frågor:

1. Vilka fler insatser förutom ovan nämnda görs för att förbättra arbetsmiljön ur säkerhetsynpunkt för ambulanssjukvårdare?
2. Avser majoriteten att införa skyddskläder, tex skottsäkra västar och kroppskameror till ambulanssjukvårdare?
3. Vilka rutiner finns för personal som får uppdrag i kända osäkra områden?

Svaren på frågorna är:

1. Ambulanssjukvården har under många år arbetat aktivt med frågan gällande tillbud och händelser kring hot och våld. Precis som interpellanten beskriver ovan görs utbildningsinsatser av olika slag som Pågående dödligt våld (PDV), självförsvarsutbildningar, Prehospital sjukvårdsledning (PS) samt interna utbildningar gällande hot och våld. Förutom detta har ambulanssjukvården och polismyndigheten ett samverkansforum där informationsdelning samt förebyggande arbete är på agendan. Det finns också en rutin att en avvikelse ska skrivas vid varje händelse.

Tillbud och särskilda händelser utreds och delges sedan berörd verksamhet. All personal som är i tjänst bär överfallslarm. Överfallslarmet aktiveras vid tillbud eller särskild händelse och är högprioriterat av polisen.

2. Vad gäller kroppskamera är användningen juridiskt komplicerad och hänsyn behöver tas till flera olika lagar och regelverk, exempelvis offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), hälso- och sjukvårdslagen (2017:30), patientsäkerhetslagen (2010:659) och patientlagen (2014:821).

För vårdgivarens del finns en koppling till hälso- och sjukvårdslagens krav på respekt för patientens självbestämmande och integritet samt att det i medicinska sammanhang inom hälso- och sjukvården, krävs samtycke från den som ska filmas. Att bära kroppskamera är inte ett skydd i sig utan kan i bästa fall avskräcka från utåtagerande beteende. Påverkade, eller på annat sätt ”frånvarande”, våldsförövare reagerar sannolikt inte över denna aspekt. Hot och våldsförebyggande arbete inom ambulanssjukvården bör ske genom ständig insikt om risk, vaksamhet, riskbedömning, kollegialt stöd och inväntande av polis för att inte skapa en ”falsk trygghet” genom skyddsvästar, kameror eller annat instrumentellt skydd.

3. Om det är en pågående händelse där bedömningen är att hot och våld kan uppkomma, kontaktas polisen för en bedömning. Ambulanssjukvården inväntar besked från polisen om att platsen är säker.

Vid varje uppdrag bedömer ambulanspersonalen om platsen de kommer till är säker. Om bedömningen blir att det inte är en säker plats, backar besättningen och inväntar polis.

I de fall där tillbud eller händelse med hot och våld uppkommer på plats där bedömningen från start var att platsen var säker, använder personalen överfallslarm och lämnar platsen i väntan på polis.

Louise Wiklund (VfP), regionråd med särskilt ansvar för personalfrågor